

Laidiens: 05.05.2007., Nr. 72

Ministru kabineta noteikumi Nr.295

Rīgā 2007.gada 2.maijā (prot. Nr.26 27.§)

Noteikumi par rūpniecisko zveju iekšējos ūdeņos

Izdoti saskaņā ar Zvejniecības likuma 13.panta pirmās daļas 2.punktu

I. Vispārīgie jautājumi

1. Noteikumi nosaka kārtību, kādā fiziskās un juridiskās personas (turpmāk – zvejnieks) drīkst nodarboties ar rūpniecisko zveju (turpmāk – zveja) Latvijas Republikas iekšējos ūdeņos, izņemot ūdeņus, kas tiek izmantoti tikai specializētai zivkopībai un mākslīgai zivju pavairošanai.

2. Šie noteikumi attiecas uz ūdeņiem, kuri atrodas sauszemes pusē no Baltijas jūras un Rīgas jūras līča krasta līnijas, tai skaitā upju ietekās jūrā – kas atrodas sauszemes pusē aiz līnijas, kura savieno upju pretējo krastu vistālāk jūrā izvirzītos punktus, un ostās – kas atrodas sauszemes pusē aiz līnijas, kura savieno ostu pretējās pusēs izvietoto hidrotehnisko vai citu būvju vistālāk jūrā izvirzītos punktus.

3. Zvejnieki drīkst zvejot iekšējos ūdeņos, ja:

3.1. ir noslēgts zvejas tiesību nomas līgums;

3.2. ir saņemta zvejas atļauja (licence), kurā norādīts zvejas rīku veids un to skaits vai nozvejas limits (turpmāk – zvejas limits);

3.3. komerciālajai zvejai attiecīgajā pašvaldībā ir saņemta speciālā atļauja (licence) komercdarbībai zvejniecībā;

3.4. pašpatērīna zvejai fiziskās personas ir reģistrējušās Valsts vides dienesta Jūras un iekšējo ūdeņu pārvaldes (turpmāk – Jūras un iekšējo ūdeņu pārvalde) attiecīgajā kontroles sektorā.

4. Zvejniekam nav jānoformē zvejas tiesību nomas līgums un ir nepieciešama tikai zvejas atļauja (licence), ja zveja notiek ūdenstilpēs, kurās zvejas tiesības nepieder valstij un ar zveju nodarbojas attiecīgās ūdenstilpes īpašnieks vai viņa pilnvarota persona, kā arī ja zveja ūdenstilpē notiek saskaņā ar normatīvajiem aktiem par licencēto rūpniecisko zveju.

5. Privātajās ūdenstilpēs, kurās zvejas tiesības nepieder valstij, ar zveju drīkst nodarboties zvejas tiesību īpašnieks vai ar viņa pilnvarojumu vai nomas līgumu – citi zvejnieki, ievērojot ūdenstilpēs noteiktos zvejas limitus, šos noteikumus un normatīvos aktus par zvejas tiesību izmantošanu privātajos ūdeņos.

6. Zvejas limitus, pamatojoties uz valsts aģentūras “Latvijas Zivju resursu aģentūra” un starptautisko organizāciju ieteikumiem, pēc saskaņošanas ar Vides ministriju katru gadu ar attiecīgu lēmumu nosaka Zemkopības ministrijas

Valsts zivsaimniecības pārvalde (turpmāk – Zivsaimniecības pārvalde). Lēmumu nosūta pašvaldībām, kurām ir noslēgta vienošanās ar Zivsaimniecības pārvaldi par zivju resursu pārzināšanu.

7. Zveja īpaši aizsargājamās dabas teritorijās notiek saskaņā ar īpaši aizsargājamo dabas teritoriju aizsardzības un izmantošanas noteikumiem un šiem noteikumiem, bet zveja zinātniskai izpētei un citos īpašos nolūkos – šo noteikumu 9.punktā noteiktajā kārtībā atbilstoši Zivsaimniecības pārvaldē un Vides ministrijā saskaņotām zivsaimnieciskajām programmām vai projektiem.

8. Vēžu un trīsūlodu kāpuru ieguve atļauta ūdenstilpēs, kurās saskaņā ar šo noteikumu 6.punktu Zivsaimniecības pārvalde ir noteikusi vēžu vai trīsūlodu kāpuru ieguves limitu. Nomātās ūdenstilpēs un ūdenstilpēs, kurās tiek ieviesta licencētā rūpnieciskā zveja, pēc saskaņošanas ar Zivsaimniecības pārvaldi, valsts aģentūru “Latvijas Zivju resursu aģentūra”, Vides ministriju un attiecīgo Jūras un iekšējo ūdeņu pārvaldes kontroles sektoru var noteikt zvejas kārtību atbilstoši normatīvajiem aktiem par ūdenstilpju un rūpnieciskās zvejas tiesību nomu un zvejas tiesību izmantošanu, kā arī licencēto rūpniecisko zveju.

9. Zveju atbilstoši Zivsaimniecības pārvaldē un Vides ministrijā saskaņotām zivsaimnieciskajām programmām vai projektiem, kas pamatoti uz zinātniskiem ieteikumiem par šādas zvejas nepieciešamību, var veikt, ja Vides ministrijas Dabas aizsardzības pārvaldē (turpmāk – Dabas aizsardzības pārvalde) ir saņemta zvejas atļauja (licence) zvejai zinātniskās izpētes nolūkos vai citos īpašos nolūkos (zivkopībai, aklimatizācijai, kontrolzvejai, melioratīvajai zvejai). Zivsaimniecības pārvalde pēc saskaņošanas ar Vides ministriju atbilstoši zivsaimnieciskajās programmās vai projektos paredzētajiem mērķiem un uzdevumiem un saskaņā ar zinātniskiem ieteikumiem nosaka attiecīgos šādai zvejai pieļaujamos izņēmumus, kas saistīti ar zvejas rīkiem un to izmantošanu, zivju minimālo garumu, piezveju, zvejas aizlieguma laiku un vietu.

II. Zvejas rīki un to izmantošana

10. Zvejā ir atļauti šādi zvejas rīki:

10.1. tīkls – pasīvs zvejas rīks, kas izgatavots no linuma, kurš piesiets pie (uzsēdināts uz) virvēm. Tīkla linuma acs izmērs ir:

10.1.1. zivju tīklam – ne mazāks kā 30 mm;

10.1.2. zivju tīklam specializētajā repšu zvejā – ne mazāks kā 20 mm;

10.1.3. zivju tīklam specializētajā jūras salaku zvejā – ne mazāks kā 12 mm;

10.1.4. nēģu tīklam specializētajā nēģu zvejā – no 8 līdz 14 mm;

10.2. murds – pasīvs krātiņveida zvejas rīks, kas izgatavots no linuma, kurā auklas diametrs nav tievāks par 1 mm (tai skaitā murda sētā un spārnos (ejās)), un kas sastāv no viena vai diviem krātiņiem ar āmjiem, izņemot zušu murdu ar sētu, kurā var būt ne vairāk kā astoņi āmji, ja šāda murda sētas garums ir lielāks par 30 m. Murda krātiņiem var būt pievienota sēta un (vai) spārni (ejas). Linuma acs minimālais izmērs jebkurā murda konstrukcijas daļā, izņemot āmi, ir:

10.2.1. zivju murdam – 30 mm;

10.2.2. zivju murdam specializētajā jūras salaku un viķu zvejā un zušu murdam – 12 mm;

10.2.3. nēģu murdam, kura horizontālais murda atvērums nedrīkst būt lielāks par 4 m, – 8 mm;

10.2.4. stagaru murdam un ezera salaku murdam – 6 mm;

10.3. nēģu tacis – upes gultnē stacionāri vienā rindā nostiprināti nēģu murdi;

10.4. zušķērājs – stacionārs krātiņveida zvejas rīks no ezera lejup migrējošo zušu zvejai, arī zušu murds, ja ar to tiek aizšķērsots vairāk par pusi no upes platuma;

10.5. zivju vads – aktīvs zvejas rīks, kas sastāv no virvēm, linuma spārniem un āmja un kuru izmanto tikai zvejai zinātniskai izpētei un zvejai citos īpašos nolūkos;

10.6. trīsuļodu kāpuru rāmis (siets) – uz karkasa (rāmja) vai pie karkasa (rāmja) nostiprinātu auklu rinda vai siets;

10.7. vēžu murds – pasīvs krātiņveida zvejas rīks, kas sastāv no viena vai vairākiem iedzirkņiem bez sētas un spārniem (ejām).

11. Zveja tiek uzskatīta par specializētu, ja zvejo kādas noteiktas sugas zivis ar attiecīgajai sugai paredzēto šo noteikumu 10.punktā minēto zvejas rīku un attiecīgais zvejas rīks ir norādīts zvejas atļaujā (licencē) (izņemot šo noteikumu 10.1.1., 10.2.1. un 10.5.apakšpunktā norādītos zvejas rīkus nespecializētajā zvejā). Katram specializētās zvejas veidam nosaka atsevišķus zvejas limitus atbilstoši šo noteikumu 6.punktam, kā arī limitē āmju skaitu zušu mudiem, kuru sētas garums ir lielāks par 30 m.

12. Zvejas rīka linuma acs izmēru nosaka, izmērot attālumu starp grīstē saņemtiem vienpadsmit vienas rindas linuma mezgliem un dalot iegūto skaitli ar desmit.

13. Nespecializētajā zvejā Buļļupē un Daugavā (arī tās ūdenskrātuvēs) aizliegts izmantot zivju tīklus.

14. Zvejā aizliegts izmantot šādus zvejas rīkus:

14.1. mudi, kuru sētas garums vai spārnu atvērums ir lielāks par 30 m, izņemot mudi zušu un ezera salaku specializētajai zvejai un mudi zvejai Buļļupē, Daugavā posmā no ietekas jūrā līdz Rīgas HES, Daugavas ūdenskrātuvēs un Liepājas ezerā, kur mudi sētas garums var būt lielāks par 30 m, bet nedrīkst pārsniegt 100 m un mudi spārnu atvērums nedrīkst būt lielāks par 30 m;

14.2. tīklus, kuru garums ir mazāks par 15 m, ja zvejo privātajos ūdeņos, un tīklus, kuru garums ir mazāks par 30 m, ja zvejo publiskajos ūdeņos;

14.3. ja tiek zvejots pašpatēriņam:

14.3.1. vairāk nekā vienu zivju mudi, kura sētas garums vai spārnu atvērums nav lielāks par 30 m, ja zvejo privātajos un publiskajos ūdeņos, vai arī vairāk nekā divus 15 m garus tīklus, ja zvejo privātajos ūdeņos, un vairāk nekā vienu 50 m garu tīklu, ja zvejo publiskajos ūdeņos;

14.3.2. savstarpēji kopā savienotus (sasietus) divu vai vairāku pašpatēriņa zvejā izmantotus tīklus vai zivju mudi;

14.3.3. jebkuru citu šo noteikumu 10.punktā minēto zvejas rīku.

15. Specializēto repšu, zušu, nēģu, ezera un jūras salaku, vīķu un stagaru zveju, kā arī vēžu un trīsuļodu kāpuru ieguvī konkrētās zvejas vietās vai ūdenstilpēs papildus ikgadējam zvejas limitam var noteikt ar Zivsaimniecības pārvaldes rīkojumu pēc konkrētā zvejas vai ieguves veida iepriekšējas saskaņošanas ar valsts aģentūru “Latvijas Zivju resursu aģentūra” un Vides ministriju.

III. Zivju minimālais garums un piezvejas apjoms

16. Lomā atļauts paturēt, bet aizliegts pārdot šo noteikumu 23.punktā noteikto piezveju, kā arī atļauts paturēt minēto sugu zivis un vēžus, ja to minimālais garums atbilst šādiem izmēriem:

- 16.1. lasis (*Salmo salar*) – 60 cm;
- 16.2. sams (*Silurus glanis*) – 60 cm;
- 16.3. lidaka (*Esox lucius*) – 50 cm;
- 16.4. taimiņš (*Salmo trutta*) – 50 cm;
- 16.5. zandarts (*Stizostedion lucioperca*) – 45 cm;
- 16.6. zutis (*Anguilla anguilla*) – 40 cm;
- 16.7. ālants (*Leuciscus idus*) – 30 cm;
- 16.8. līnis (*Tinca tinca*) – 30 cm;
- 16.9. salate (meža vimba) (*Aspius aspius*) – 30 cm;
- 16.10. sapals (*Leuciscus cephalus*) – 30 cm;
- 16.11. sīga (*Coregonus lavaretus*) – 30 cm;
- 16.12. vēdzele (*Lota lota*) – 30 cm;
- 16.13. vimba (*Vimba vimba*) – 30 cm;
- 16.14. repsis (*Coregonus albula*) – 16 cm;
- 16.15. platspīļu vēzis (*Astacus astacus*) – 10 cm;
- 16.16. šaurspīļu vēzis (*Astacus leptodactylus*) – 10 cm.

17. Visu sugu zivīm garumu nosaka, mērot zivi no purna gala līdz astes spuras galam. Ja mēra apstrādātas (sālītas, žāvētas, kūpinātas vai kaltētas) zivis, noteikto garumu samazina par četriem procentiem, bet zivīm ar atdalītām astēm un galvām noteikto garumu samazina par 25 %. Ja atdalīta tikai galva, noteikto garumu samazina par 15 %, ja atdalīta tikai aste, – par 10 %.

18. Vēža garumu nosaka, mērot attālumu no pieres dzelkšņa gala (ass izaugums priekšpusē starp acīm) līdz astes plāksnišu galam.

19. Visu sugu zivis un vēžus, kas ir mazāki par šo noteikumu 16.punktā noteikto garumu, sauc par mazizmēra zivīm un mazizmēra vēžiem.

20. Par piezveju tiek uzskatītas to sugu zivis konkrētajā lomā, kuru zveja ir aizliegta attiecīgajā laikā, vietā vai ar attiecīgo zvejas rīku, kā arī mazizmēra zivis un mazizmēra vēži.

21. Aizliegta lidaku, sīgu un repšu piezveja šo noteikumu 28.punktā noteiktajā papildu aizlieguma laikā, bet strauta foreļu, alatu, kā arī vēžu piezveja aizliegta visu gadu. Lašu un taimiņu piezveja aizliegta visu gadu, izņemot šo noteikumu 28.1.apakšpunktā minēto nozveju.

22. Specializētajā zvejā laikposmā no 16.marta līdz 20.jūnijam šo noteikumu 16.punktā minēto zivju sugu piezveja aizliegta, bet pārējo zivju sugu piezveja nedrīkst pārsniegt 10 % no kopējā loma svara. Pārējā laikā citu zivju sugu piezveja nav limitēta, ievērojot šo noteikumu 21. un 23.punktā minētos piezvejas ierobežojumus.

23. Pieļaujamā mazizmēra zivju piezveja, izņemot šo noteikumu 21. un 22.punktā minētos piezvejas ierobežojumus, katrā zvejas rīka pacelšanas reizē katrai šo noteikumu 16.punktā minētajai zivju sugai nedrīkst pārsniegt 5 % no attiecīgās sugas zivju kopējā skaita nozvejā.

24. Ja ir pārsniegts šo noteikumu 21., 22. un 23.punktā minētais piezvejas apjoms, piezvejas zivis nekavējoties jāatlaiž atpakaļ ūdenī.

25. Ja ir pārsniegta noteiktā piezveja, zvejniekam zveja attiecīgajā vietā jāpārtrauc vai zvejas rīki jāaizstāj ar citiem zvejas rīkiem, vai jāmaina zvejas vieta.

VI. Ar zveju saistītie aizliegumi

26. Zvejniekiem aizliegts:

26.1. izmantot zvejas rīkus bez marķējuma vai ar tādu marķējumu, kas neatbilst šo noteikumu 34.punktā minētajām prasībām;

26.2. pārbaudīt, izņemt un transportēt tiem nepiederošus zvejas rīkus;

26.3. iegūt jebkādas sugas zivis, vēžus un nēģus, izmantojot elektrisko strāvu (izņemot zivju, vēžu un nēģu ieguvī ar līdzstrāvas vai līdzstrāvas impulsa elektrozvejas aparātu to uzskaites veikšanai zinātniskos nolūkos), duramos rīkus, sprāgstvielas, šaujamieročus un ķīmiskās vielas;

26.4. atrasties ūdenstilpēs vai to tiešā tuvumā:

26.4.1. ar zvejas rīkiem, kuru lietošana attiecīgajā laikā un vietā nav atļauta vai kuru izmantošanai nav izsniegta attiecīga zvejas atļauja (licence). Par šo noteikumu pārkāpumu netiek uzskatīti gadījumi, kad zvejas rīki ir palikuši ūdenstilpē pēc zvejai atļautā laika beigām, sākoties attiecīgajam aizlieguma periodam, ja tas ir saistīts ar nepārvaramiem ārkārtējiem apstākļiem (stihiskas dabas parādības, avārijas, nepiemēroti hidroloģiskie apstākļi – vižņi, ledus šķelšanās un iešana, ūdenslīmeņa krasas svārstības hidroelektrostaciju darbības ietekmē), kurus nevar iepriekš paredzēt un novērst;

26.4.2. ar jebkādas sugas zivīm, vēžiem, trīsūdu kāpuriem un nēģiem, kuru ieguve attiecīgajā laikā un vietā nav atļauta vai kuru daudzums pārsniedz šajos noteikumos atļauto piezveju;

26.5. pēc zvejas transportēt lomu no izkraušanas vai pārkraušanas vietas vai pārdot nozvejotās zivis, ja tās nav šķirotas un nosvērtas, kā arī nav izdarīts attiecīgs ieraksts zvejas žurnālā;

26.6. reģistrēt zvejas žurnālā vienas sugas zivis ar citas sugas zivju nosaukumu, nenorādīt zivju nosaukumu vai izdarīt ierakstu “pārējās zivis” vai “sīkzivis”;

26.7. patvaļīgi pārvietot nozvejotās zivis no vienas ūdenstilpes otrā;

26.8. izvietojot zvejas rīkus, patvaļīgi veidot akmeņu krājumus, aizsprostus un veikt citas darbības, kas izmaina ūdenstilpes dabisko hidroloģisko režīmu;

26.9. izmantot zvejā tiklus:

26.9.1. Feimaņu, Lielajā Ludzas, Liepājas un Papes ezerā – visu gadu;

26.9.2. pārējos publiskajos ezeros, kas nav minēti šo noteikumu 26.9.1. un 29.4.apakšpunktā, – no ledus brīvajā zvejas sezonā sestdienās, svētdienās un svētku dienās no pulksten 24.00 naktī no piektdienas uz sestdienu (vai no pulksten 24.00 naktī no attiecīgās darbdienas vai svētdienas uz svētku dienu) līdz pulksten 24.00 naktī no svētdienas uz pirmdienu (vai līdz pulksten 24.00 naktī no pēdējās svētku dienas uz nākamo darbdienu). Šis nosacījums neattiecas uz šo noteikumu 3.pielikumā minētajiem publiskajiem ezeriem (ezeru daļām);

26.10. izmantot zvejā zušu murdus ezeru iztekās diennakts gaišajā laikā;